

Telefonplan

LM-staden från Ericssons teletorn. Foto 1938, Stockholms stads fastighetskontor. Stockholms stadsmuseum.

Det ligger nära tillhands att likna bebyggelsen i LM-staden, strax norr om tunnelbanan, vid skokartonger vilket kritiker halvt på skämt också gjorde när stadsdelen var nybyggd. Detta till trots är LM-staden ett omtyckt bostadsområde, av de kulturminnesvårdande myndigheterna dessutom utpekade som riksintressant!

LM-staden har, som namnet avslöjar, nära samband med telefonbolaget L M Ericsson. Vid mitten av 1930-talet hade bolaget vuxit ur sina fabriker vid Tulegatan i innerstaden och istället börjat bygga en ny telefonfabrik i Midsommarkransen. Arkitekten Ture Wennerholm skapade här en extremt funktionsseparerad anläggning, uppbyggd efter löpande-bandsprincipen och med väl tilltagna utrymmen för de över tusen anställda. Med sina karakteristiska glasade trapphus har fabriken ansetts vara en av de vackraste som byggdes vid denna tid.

Etableringen av fabriken skapade ett stort behov av närbelägna bostäder. År 1938-40 byggdes därför en hel stadsdel i södra Midsommarkransen, med runt 1000 lägenheter om ett eller två rum och kök. För att klara detta tillämpade byggmästaren Olle

Engkvist det rationella seriebyggande som han låtit införa på byggena vid Ålstensgatan i Bromma och Abessinien i Hjorthagen några år tidigare. Byggnadsarbetarna organiserades efter yrkeskategori i arbetslag, som sedan gick från hus till hus och utförde sina speciella göromål i tur och ordning. De långsmala husen i Hjorthagen hade blivit kritiserade för att vara sterila och torftiga och därför lättades stadsplanen i LM-staden upp en smula genom kortare hus och bättre anpassning till den kuperade terrängen, därav "skokartongerna". För utformningen av byggnaderna stod arkitekterna Hakon Ahlberg, Sven Backström och Leif Reinius.

Husen i LM-staden är sinsemellan mycket lika, vilket var både en estetisk och funktionell poäng och en följd av det rationella sättet på vilket de byggdes. De släta fasaderna och platta taken är typiska kännetecken för funktionalistiska stilideal, där man strävar efter att skala bort fasaddekorationer till förmån för rena linjer och anpassning till byggnadens funktion, eller som några av förespråkarna formulerade det: Formen bör följa funktionen!

Tunnelbanestation Telefonplan invigdes 1964.